"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେ ଦେହ ଅଭିମାନର ଦ୍□ାର ବନ୍ଦ କରିଦିଅ ତେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଶାଳ ଅଟେ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡିକ ଶୁଣାଅ?

ଉତ୍ତର**:-** (୧) ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦିନ ସାରା ସେବାର ହିଁ ବିଚାର ଚାଲୁଥିବ (୨) ସେମାନେ ସେବା ନକରି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ ।(୩) ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ଯେ କିପରି ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଘେରାଉ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଯିବ । ସେମାନେ ବିଶ୍□କୁ ଦୁଃଖଧାମରୁ ସୁଖଧାମ କରିବାର ସେବା କରି ଚାଲିବେ ।(୪) ସେମାନେ ବହୁତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରି ଚାଲିବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।ଆତ୍ମିକ ପିତା ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଇ-ଭାଇ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ତେବେ ହଦର ଦୃଷ୍ଟି ବୃତ୍ତି ବଦଳିଯିବ ।ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଶରୀରୀ, ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଶରୀରୀ ଅଟ ।ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ନିଜର ଅକାଳ ତଖତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭ୍ରୁକୁଟୀରେ ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି ।ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି ।ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁଛି ।ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନର ଦ୍□ାର ବନ୍ଦ କରିଦିଅ ତେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।ଏହିଭଳି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ସାରା କଳ୍ପରେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ମିଠା ମିଠା ବିଚ୍ଛେଦୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ନର୍କ ଦୁନିଆର କୂଳ ଛାଡି ଆଗକୁ ଯାଉଛେ ।ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା, ଯାହାକି କଳିଯୁଗ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗର ମଝି ସମୟ ଅଟେ ।ତୁମର ନାଆ ଏବେ ମଝି ଦରିଆରେ ରହିଛି ।ତୁମେ ଏବେ ନା ସତ୍ୟଯୁଗର ନା କଳିଯୁଗର ।ତୁମେମାନେ ହେଲ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।ଏହି ସଂଗମଯୁଗ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଲେ ଚୁଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ।ଏହା ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ଯୁଗ ।ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଖୁସିର ଯୁଗ ।କେଉଁ ଖୁସି? ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ।ଏହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସି ଲାଗୁଥିବ ।ଏବେ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ।ଏବେ ଆମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଦେବତା ହେବୁ ।ପ୍ରଥମେ ନିଜର ଘର ସ୍□ିଟ୍‌ହୋମ୍ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବା ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବା ।ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟୁ ।ଆମେ ହିଁ ଏହି ବାଜୋଲୀ (ପାଦ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡକୁ ଏକାଠି କରି ଲେଉଟିବା) ଖେଳ ଖେଳୁଛୁ ।ଏହି ବିରାଟ ରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଦିନ ଏହିସବୁ କଥା ସ୍ମରଣ କରିବା ଦରକାର ।

ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ତୁମର ଏହା ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ପରିବାର ।ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ହେବା ଦରକାର ।ବାବା ବହୁତ ମିଠା, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ମିଠା ହେବା ଦରକାର ।କେବେ ବି କାହା ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ବାବା କେବେ ବି କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।ଯେତେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଯୋଗ କରିବ ସେତେ ମିଠା ହୋଇ ଚାଲିବ ।ବାସ୍ ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ବେଡା ପାରି ହୋଇଥାଏ ।ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ।ଯୋଗ କରି କରି ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ପରେ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଚାଲିଯିବା ।ବାବା କେବଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦା ସୁଖୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଘଉଡାଇବାର ଉପାୟ ବାବା ବତାଉଛନ୍ତି ।କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ଏହି ଭୂତମାନେ ବାହାରି ଯିବେ ।କୌଣସି ବି ଭୂତକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯାଅ ନାହିଁ ।ଯଦି କାହା ଭିତରେ ଭୂତ ଅଛି ତେବେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ମୋ ନିକଟରେ ଛାଡି ଦେଇଯାଅ ।ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ, ବାବା ଏଠାକୁ ଆସି ଆମ ଭିତରୁ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ପତିତରୁ ପାବନ କର । ବାବା ଏବେ ତୁମକୁ ଫୁଲ ଭଳି କରୁଛନ୍ତି ।ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଦୁଇଜଣ ମିଶି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରୁଛନ୍ତି ।ମାତାପିତା ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାର କରିଥା'ନ୍ତି ନା ।ସିଏ ହେଲେ ଲୌକିକ ପିତା, ଇଏ ହେଲେ ବେହଦର ପାରଲୌକିକ ପିତା ।ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ଚାଲିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚଲାଇବାକୁ ହେବ ।ସବୁ ବିକାରଗୁଡିକୁ ଦାନ ଦେଇ ହେବା ଦରକାର ।କଥାରେ ଅଛି ଦେ ଦାନ ତୋ ଛୁଟେ ଗ୍ରହଣ ।ଏଥିରେ କୌଣସି ଆଳ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ବି ବଶୀଭୂତ କରିପାରିବ ।ତୁମେମାନେ ସ୍ନେହର ସହିତ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଅ, ସ୍ନେହ ବହୁତ ମିଠା ଜିନିଷ ସିଂହ, ହାତୀ, ଜୀବଜନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ନେହ ଦ୍□ାରା ଅଧୀନ କରିନେଉଛନ୍ତି ।ସେମାନେ ତ ପୁଣି ବି ଆସୁରୀ ମନୁଷ୍ୟ ।ତୁମେ ତ ଏବେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ ।ତେଣୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି ବହୁତ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ ।ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଥବା ଭାଇ ଭଉଣୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ।ଆତ୍ମା, ଆତ୍ମାକୁ କେବେ ବି ଦୁଃଖ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ ।ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ମୁଁ

ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି ।ଏବେ ତୁମକୁ ଯାହା ଦରକାର ତାହା ମୋ ଠାରୁ ନିଅ ।ମୁଁ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଦୁଇ ମୁକୁଟଧାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ।ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।ମୁଁ କାହା ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୁକୁଟ ରଖିଦେବି ନାହିଁ ।ତୁମକୁ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ହିଁ ନିଜକୁ ରାଜତିଳକ ଦେବାକୁ ହେବ ।ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଏହିଭଳି ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ, ଦୁଇ ମୁକୁଟଧାରୀ କରିପାରିବ, ତେଣୁ ପାଠପଢା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।ଏହି ପାଠପଢାକୁ କେବେ ବି ଛାଡିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଅଭିମାନ ବଶତଃ ପାଠପଢା ଛାଡିଦେବ ତେବେ ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ ।ତେଣୁ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିକୁ ଦେଖୁଥାଅ ।ତୁମେମାନେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ, ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପାଠ ପଢୁଛ, ପାଠପଢି ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ହେଉଛ ।ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ନିୟମିତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।କୁହାଯାଏ, ଛାତ୍ର ଜୀବନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ।ତେଣୁ ଯେତେ ନିଜେ ପାଠ ପଢିବ, ଅନ୍ୟକୁ ପଢାଇବ ଏବଂ ନିଜର ଆଚରଣକୁ ସୁଧାରିବ ସେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ।

ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଘରକୁ ଫେରିବାର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।ଯେମିତି ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ତ୍ରେତା, ଦ୍□ାପର, କଳିଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଛ ସେହିଭଳି ଏବେ ତୁମକୁ କଳିଯୁଗରୁ ଉପରକୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ହେବ ।ଯେତେବେଳେ ତ୍ରେତାଯୁଗୀ ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବ ସେତେବେଳେ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ଚଞ୍ଚଳତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ ସେତେ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ରଜୋ, ତମୋର କଳଙ୍କି ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ଯେତେ ଯେତେ କଳଙ୍କି ବାହାରି ଚାଲିବ ସେତିକି ଚୁମ୍ବକ ସଦୃଶ ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷଣ ବଢି ଚାଲିବ ।ଯଦି ଆକର୍ଷଣ ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କଳଙ୍କି ଲାଗି ରହିଛି ।ତେବେ କଳଙ୍କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଛାଡିଯିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ସୁନା ହୋଇଯିବ ତାହା ହେଲା ଅନ୍ତିମ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ।

ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହି ମଧ୍ୟ କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ।ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମିଠେ ବଚ୍ଚେ - ଘର ଗୃହସ୍ଥର ଦାୟିତ୍□ ମଧ୍ୟ ନିଅ, ଶରୀର ନିର୍ବାହ ପାଇଁ କର୍ମଧନ୍ଦା ମଧ୍ୟ କର, ତା ସହିତ ଏହି ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢୁଥାଅ ।ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ହାତେ କାମ, ହୃଦେ ରାମ, କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।ତୁମେ ହେଲ ଅଧାକଳ୍ପର ପ୍ରେମିକା ।ନବଧା ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ସହିତ କେତେ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି ।ତାହା ହେଲା ନବଧାଭକ୍ତି, ଅଟଳ ଭକ୍ତି ।ସେମାନଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅଟଳ ସ୍ମୃତି ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତା'ଦ୍□ାରା କାହାକୁ ବି ମୁକ୍ତି ମିଳିନଥାଏ ।ଏହା ହେଉଛି ନିରନ୍ତର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାର ଜ୍ଞାନ ।ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମର ପିତା ପତିତ-ପାବନ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ ନାଶ ହୋଇଯିବ, କିନ୍ତୁ ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, କାହାକୁ ବି ଛାଡିନଥାଏ ।ଯଦି ମାୟାଠାରୁ ବାରମ୍ବାର ହାରିଯାଉଛ ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବା ଉଚିତ୍ ।ବାବା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ।ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ସେତେ ମେହନତ କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି ।ଯଦି ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଏବେ ନ କରିବ ତେବେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟହୀନ ପଦ ପାଉଥିବ ।ବାବା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୂଳକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ - ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ।ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡିକୁ ଭୁଲି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ।ତା' ସହିତ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।କୁମାରୀ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଥାଏ ସେତେବେଳେ, ତାକୁ ସମସ୍ତେ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି ।ବିବାହ କରିବା ପରେ ସିଏ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଯାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବାକୁ ପଡିଥାଏ ।କନ୍ୟା ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ବାପା ଘରେ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଏତେ କେହି ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ପଡିନଥା'ନ୍ତି ।ବିବାହ ପରେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ବଢିଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସ୍□ାମୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋହ ମଧ୍ୟ ବଢି ବଢି ଯାଇଥାଏ ।ଶାଶୁ-ଶ୍□ଶୁର ଆଦି ସମସ୍ତେ ମନେ ପଡିଥା'ନ୍ତି ।ପ୍ରଥମେ ତ କେବଳ ମା-ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଁ ମୋହ ଥାଏ ।ଏଠାରେ ତ ପୁଣି ସେହି ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିବାକୁ ପଡିଥାଏ, କାରଣ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ମାତା-ପିତା ସେହି ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ।ଏହା ହେଲା ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ।ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତ୍□ମେବ ମାତାଶ୍ଚ ପିତା ତ୍□ମେବ...ଏହି ମାତାପିତା ତ ତୁମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି ।ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରତି ମୋହ ରଖ ନାହିଁ ।ସ୍ତ୍ରୀକୁ କଳିଯୁଗୀ ପତିର କେତେ ସ୍ମୃତି ରହୁଛି, ସିଏ ତ ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ପକାଇ ଦେଉଛି ।ଏହି ବେହଦର ପିତା ତ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।ତେବେ ଏହିଭଳି ମିଠା ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ମନେ ପକାଅ, ତା' ସହିତ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଘୁରାଉଥାଅ ।ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମର ଆତ୍ମା କଞ୍ଚନ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନା ଭଳି ହୋଇଯିବ, ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ ।ସ୍□ର୍ଗର ନାମ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ମନ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି ।ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃରଣ କରାଉଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ ।ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମର ସେହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଯିବ ।ଏଠାର ତ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା, ଦେହ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଏବଂ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ।ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟେଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ, ଯାହାକି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହିବ ।ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ରହିଲେ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସିଏ ମନେ ପଡିଯିବେ ଏବଂ

ପଦଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯିଏ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବେ ।ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଅଛି ତେବେ ଶିବାଳୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗ ଦୂର ନୁହେଁ ।

ମିଠା ମିଠା ବିଚ୍ଛେଦୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କାରଣ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ମିଳୁଛି ।ଏହି କଥାକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ଯଦି ଏହି କଥା ସର୍ବଦା ମନେ ରହିବ ତେବେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅପାର ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେବ ।ଏହି ବ୍ୟାଜକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ବାରମ୍ବାର ଦେଖୁଥାଅ ଏକଦମ୍ ହୃଦୟରେ ଲଗାଇ ରଖ ।ଓହୋ! ଭଗବାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ମୁଁ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।ବାସ୍ ବ୍ୟାଜକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଥାଅ ।ବାବା, ବାବା କହୁଥାଅ ତେବେ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ରହିବ ।ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ନା ।ତେଣୁ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବହୁତ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ଉଚିତ୍ ।ସାରା ଦିନ ସେବାର ହିଁ ଚିନ୍ତନ ଚାଲୁଥାଉ ।ବାବାଙ୍କୁ ତ ସେହିଭଳି ପିଲା ଦରକାର, ଯେଉଁମାନେ ସେବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ ।ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଘେରାଉ କରିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପାବନ କରିବାକୁ ହେବ ।ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଦୁଃଖଧାମରୁ ସୁଖଧାମ କରିବାକୁ ହେବ ।ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢାଇବାରେ ଖୁସି ଲାଗିଥାଏ ନା ।ତୁମେମାନେ ତ ଏବେ ବହୁତ ବଡ ଶିକ୍ଷକ / ଶିକ୍ଷିକା ହୋଇଛ ।ଯିଏ ଯେତେ ଭଲ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥିବେ ସିଏ ସେତେ ଅଧିକଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବେ, କେବେ ବି ଥକିଯିବେ ନାହିଁ ।ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିଥାଏ ।ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ।ଏହା ବହୁତ ବିଶାଳ ବ୍ୟବସାୟ, ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ହିଁ ଧନବାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।ସେହିମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଛଳିଥା'ନ୍ତି ।ବାବା ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି ନା ।ସଉଦା ତ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବହୁତ ସାହସ ରଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ ।ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବେ ।ଯେହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା ତେଣୁ ପୁରଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କରିବାକୁ ହେବ ।ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ପୁରା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ୍ ।ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ, ଏକଦମ୍ ରାତିଦିନ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଲାଗିଯିବେ, କହିବେ ମୁଁ ନିଜର ସମୟକୁ କାହିଁକି ନଷ୍ଟ କରିବି ।ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ସମୟକୁ ସଫଳ କରିବି, ନିଜ ସହିତ ପକ୍କା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଦିଅନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଭୁଲିବି ନାହିଁ, ଯେମିତି ହେଲେ ସ୍କଲାରସିପ୍ ନେବି, ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ।ଏହିଭଳି ନୂଆ ନୂଆ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖିବ ।ସେମାନେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଚାଲିବେ ।ଯେପରି ଆରମ୍ଭରେ ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ ।ସମୟ ଯେତେ ପାଖେଇ ଆସିବ, ସେତେ ଖୁସିରେ ନାଚିବାକୁ ଲାଗିବେ ।ସେପଟେ ହଣାକଟାର ଖେଳ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବ ।ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଈଶ୍□ରୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି, ଯେତେ ଯେତେ ଆଗକୁ ଦୌଡି ଚାଲିଥିବ ସେତେସେତେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଖେଇ ଆସୁଥିବ, ଖୁସି ବଢି ବଢି ଚାଲିବ ।ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ ନିକଟରେ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ନଥିବ ।ଏବେ ତ କଳିଯୁଗୀ ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର ।ଶିବବାବା ମନେ ରହିଲେ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ମନେ ରହିବ ।ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବେ ।ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ, ଏବେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ଯାଉଛୁ, ପାଦ ନର୍କ ଆଡକୁ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ଅଛି ।ଏବେ ତ ଛୋଟ ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ।ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହୁଛି ଓହୋ! ମୁଁ ଯାଇ ଏହିଭଳି ବାଳକୃଷ୍ଟ ହେବି, ଯାହା ପାଇଁ ଆଗୁଆ ଉପହାରମାନ ମଧ୍ୟ ପଠାଉଛନ୍ତି ।ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୁରା ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ସେହିଭଳି ଗୋପୀକାମାନେ ଉପହାର ପଠାଉଛନ୍ତି ।ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିନ୍ଦ୍ରୀୟ ସୁଖର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ।ମୁଁ ହିଁ ଅମରଲୋକର ଦେବତା ହେବି ।କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହିଁ ହୋଇଥିଲି ପୁଣି ମୁଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସାରିଛି ।ଏହି ବାଜୋଲୀ ଖେଳ ମନେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ ।ସଦା ସର୍ବଦା ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରୁହ, କାରଣ ତୁମକୁ ବହୁତ ବଡ ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି ।୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ପାଇଥିଲି ପୁଣି କାଲି ପାଇବି ।ଏହା ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ଅଛି ।ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲି ସେହିପରି ପୁଣି ନେବି, ସେହିମାନେ ପୁଣି ମୋର ମା-ବାପା ହେବେ ।ଯିଏ କୃଷ୍ଣର ପିତା ଥିଲେ ସିଏ ପୁଣି ହେବେ ।ଏହିଭଳି ଏହିଭଳି ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁଥିବେ ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବେ ।ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ବେମାର ଅଟନ୍ତି ।ଗାଈ ଭୋଜନ ଖାଇବା ପରେ ସାରା ଦିନ ପାକୁଳି କରିଚାଲିଥାଏ, ତା'ର ମୁଖ ସବୁବେଳେ ଚାଲୁଥାଏ ।ଯଦି ମୁଖ ଚାଲୁ ନାହିଁ, ପାକୁଳି କରୁନାହିଁ ତେବେ ଜାଣିବ ବେମାର ଅଛି, ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ।

ବେହଦର ବାବା ଏବଂ ଦାଦା (ବ୍ରହ୍ମା) ଉଭୟଙ୍କର ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିଛି, କେତେ ସ୍ନେହରେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ।କଳାରୁ ଗୋରା ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ।ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ ।ତେବେ ଏହି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢିବ ।ବାବା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଏହି ପ୍ରିୟ ସେବା କରିଆସୁଛନ୍ତି ।୫ ତତ୍□ ସହିତ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ।କେତେ ବଡ ବେହଦର ସେବା କରୁଛନ୍ତି ।ବାବା ବହୁତ ସେହ୍ନର ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି କାରଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରିବା ପିତା ଅଥବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।ବାବାଙ୍କର ହେଲା ଶ୍ରୀମତ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବ ।ଯେତେ ସ୍ନେହରେ ତାଙ୍କୁ ଯୋଗ କରିବ ସେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ।ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଚାର୍ଟରେ ଲେଖିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛି ନା ନିଜ ମତରେ ଚାଲୁଛି? ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲେ ହିଁ

ତୁମେ ନିର୍ଭୁଲ ହୋଇପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବି ନାହିଁ । ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରତିଟି ମୂହୁର୍ତ୍ତକୁ ସଫଳ କରିବି । ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ହେଲେ ଭୁଲିବି ନାହିଁ । ସ୍କଲାରସିପ୍ ନିଶ୍ଚିତ ନେବି ।

(୨) ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ, ଏବେ ମୋ’ର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା । ମୋ’ର ପାଦ ନର୍କ ଆଡକୁ, ମୁଣ୍ଡ ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ଅଛି ଏହିଭଳି ବାଜୋଲୀ ଖେଳକୁ ମନେ ପକାଇ ଅପାର ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ପତିତ ବାତାବରଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ପତିତ-ପାବନୀ ହୁଅ । ବାତାବରଣ ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବାତାବରଣକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇପାରିବ । ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବିକାରୀ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ନିଜର ମନୋବୃତ୍ତି ନିର୍ବିକାରୀ ହେଉ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ପତିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କେବେହେଲେ ପତିତ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ବଶୀଭୂତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମାଷ୍ଟର ପତିତ-ପାବନୀ ହୋଇ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ଅପବିତ୍ର ବା ଦୁର୍ବଳ ବାତାବରଣକୁ ସମାପ୍ତ କର ତା’ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସେହିଭଳି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ । ଦୁର୍ବଳ ବା ପତିତ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ମଧ୍ୟ ପାପ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବା ରୂପକ ଧରଣୀରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାର ବୀଜ ପକାଅ ତେବେ ସହଜରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***